

NÄIN MEILLÄ

Tiedon jakamisen uudet tuulet

KAAKKOIS-SUOMESSA vähennetään ruokapalvelualan hävikkiä jakamalla aiheesta tietoa uusin tavoin. Tehtävään ovat tarttuneet Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu Xamk ja kouvolaalainen Aikuiskoulutus Taitaja.

Tavoitteena on jakaa tietoa eettisesti ja kestävästi valmistetuista ruuista ja keittiöhävikin vähentämisestä.

Hanketiimi on kehittänyt pelejä ja videoita sekä järjestänyt ruokapalvelualalla toimiville ja opiskeleville tietovartteja verkossa. Materiaalit ovat kaikkien saatavilla hankkeen kotisivuilla.

Mobiilipelialusta Sepolla tehdyissä peleissä on lyhyesti ammatillista teoriaa ja siihen liittyviä tehtäviä. Pelien kautta voidaan lähes huomaamatta jakaa tietoa sekä testata omaa osaamista.

DIGITAALISTEN välineiden ja kuvauslaitteiden käyttö ei ole aina ongelmaton. Esimerkiksi äänen tallentaminen ja välittäminen eivät aina suju suunnitellusti. Kameran sijoittamiseen on hyvä kiinnittää kuvatessa huomiota. Taustahäly on usein vaikeaa poistaa tallenteesta.

Ruuan valmistamiseen liittyviä videoita on kuvattu kiinteän av-tekniikan avulla ammattikeittiössä. Tulevaisuudessa tekniikan avulla opettajat, opiskelijat ja muut alan toimijat voivat seurata ammattikeittiöympäristöstä reaaliajassa – myös etänä.

Ruokahävikkihanketta rahoittaa Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto Kaakkois-Suomen ely-keskuksen kautta.

Hanna Pajari-Seppänen, tki-asiantuntija
Merja Ylönen, projektipäällikkö, Xamk

OIKAISU

OPETTAJA-LEHDEN NUMERON 6/26.3. jutussa *Amis-reformi aikaisti näyttöjä* kerrottiin virheellisesti jatkuvan oppimisen rahoituksesta.

Jatkuva oppiminen on normaalia valtionosuusrahoitteista toimintaa, mutta vakuutusyhtiö voi joissakin tapauksissa rahoittaa yksittäisen henkilön opiskelua.

Pääväylä ammatilliseen koulutukseen on jatkuva haku. Peruskoulunsa päättävät hakevat koulutukseen yleensä yhteishaun kautta.

TE-toimistot valitsevat opiskelijat työvoimakoulutukseen, jota rahoitetaan opetusministeriön valtionosuusrahoituksella. ○

TERVEISIÄ ARJESTA

Väärinkuulemisen lumous

”**MÄ SEIVAAN TÄN**”, opiskelijani totesi erään pienryhmässä tehdyn työn päätteeksi.

En ollut sen tarkemmin kylläillyt, mitä ryhmä oli saanut aikaan, mutta odotin kiinnostuneena siistittyä versiota, jossa pahin karvoitus, siis barbarismi, oli ajettu pois. Kuulin nimittäin alun perin, että opiskelija olisi sanonut ”mä sheivaan tän”.

VAIKKA SEILAILIN eri ulapalla kuin opiskelijani, värinkuulemisestani huolimatta pystyin sujuvasti yhdistämään sanomisen ja tekemisen.

Pieni sheivaus tekee aina hyvää jokaiselle esitelmälle, tuumasin ja hymyilin nokkeluudelleni yhdistää ennen kuulematon ilmaus mielessäni olevaan maisemaan.

Ratkaisin siis asian tekemällä ympärilleni kuplan ja tuudittauduin näpärän yhdistelyni myötä hyvänolon tunteeseeni.

Myöhemmin, kun sana toistui, tajusin olleeni väärässä kuplassa. Omassa suljetussa lokerossa oli helppo tuntee tyytyväisyyttä tuntemattoman ilmauksen selittämisestä.

SEN SIJAAN, että yhdistin uutta vanhaan, olisi kuitenkin pitänyt avata itsensä uudelle ja kysyä, mitä ilmaisu, jota en ymmärtänyt, tarkoitti. Sillä saa nimittäin molemmat. Sekä oikean sisällön, että itse hahmotellun sanaselitysversion.

Niinpä kerroin tästä väärin kuulemisestani opiskelijoilleni ja sanoin heille olleeni hetken aikaa ihan ”tonnin setelinä” kuullessani seivaamisesta. Varmuuden vuoksi laitoin chattiin linkin Kummeli-videoon, josta tuo edelleen puhekielessä elävä ilmaisu tulee.

Näin käytettynä värinkuuleminen käy mitä parhaasta luovuusharjoituksesta. Se on luonnollisesti erotettava väärin ymmärtämisestä sekä kuulematta jättämisestä. Lumouksen sijaan ne johtavat turmioon, tai vähintään pienimuotoisiin katastrofeihin.

Matti Rautiainen on opettajan-kouluttaja Jyväskylän yliopiston opettajankoulutuslaitoksella.

”**Odotin** kiinnostuneena versiota, jossa pahin karvoitus oli ajettu pois.”